

14. அசுவத்தாமா கதை

ஒரு காரியத்தைக் கருதிப் பெரியவர் ஒருவர் துரோணாசாரியாருடைய இல்லத்திற்குச் சென்றார். துரோணருட் பெரியவரும் வெகுநேரம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் பிறகு துரோணர் அந்தப் பெரியவரைப் பார்த்து " இன்று என்னுடைய இல்லத்தில் உணவு செய்துவிட்டுப் போகவேண்டும் " என்று வேண்டிக்கொண்டார். வந்தபெரியவ (இவர் இறைவரென்று கூறுவர்)

தொண்ணூறுக்கு மேல் அகவை முதிர்ந்த தொண்டுகிழவராக இருந்தார். அவர் துரோணரைப் பார்த்து, " எனக்கு உணவிடுவோர் ஆடையில்லாமல் பிறந்த மேனியாக வந்து உணவு படைத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு படைப்பதாக இருந்தால் உணவுகொள்வோம் " என்று கூறினார். துரோணர் இச்செய்தியைத் தம்முடைய மனைவியிடா கூறினார். அவள், 'நான்ஆடையில்லாமல் உணவு படைக் கிறேன். என்று கூறினாள். உணவு சமைக்கப்பட்டது பெரியவர் உண்பதற்காக அமர்ந்தார். துரோணரின் மனைவி ஆடையைக் களைந்துவிட்டுத்

தன் கூந்தலை அவிழ்த்து கணுக்கால்வரைபுரளுமாறு விட்டுக்கொண்டு உணவு படைத்தாள். வந்த பெரியவர் காற்றுக் கடவுளை எண்ணினார். அவன் துரோணர் மனைவியின் கூந்தல் ஒருபக்கமாகு. மாறு ஒதுக்கினான். வந்திருந்த பெரியவரின் ஆண்மை அவர் அமர்ந்திருந்த பலகையின்மீது வெளிப்பட்டுவிட்டது. அவர் அப்பொழுதே மறைந்தார். இருக்கையின்மீது வீரியத்தைக் கண்ட துரோணர் தம்முடைய மனைவியைப் பார்த்து, " இதனை நீயெடுத்து உண்டால் நல்ல மகன் ஒருவன் பிறப்பான் " என்று கூறினார். துரோணர் மனைவி, "இதனை நான் உட்கொள்ளேன்" என்று கூறி மறுத்துவிட்டாள். துரோணர் அதனைப் புல்லில் எடுத்துத் தம் வீட்டு வாசலில்கட்டியிருந்த பெண் குதிரை உண்ணக் கொடுத்தார். குதிரையும் உண்டது. மறுகணமே அசுவத்தாமாகுதிரையிடம் பிறந்தார்.

"உச்சிதமாய்த் துரோணரது வருதியின்மேல் அவர்மனையாள் உடையில் லாமல் பிச்சையிடக்கொள் சிவனுக்கக்கணமே இந்திரியம் பிரிந்த தன்றோ ? "

(செயங்கொண்டார் வழக்கம்).

[அசுவத்தாமர பிறப்பு]